

Κοινοβουλευτική Ομάδα

Λεωφ. Ηρακλείου 145, 14231 ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ,
τηλ.: 2102592213, 2102592105, 2102592258, fax: 2102592097
e-mail: ko@vouli.kke.gr, <http://www.kke.gr>
Γραφεία Βουλής: 2103708168, 2103708169, fax: 2103707410

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Εσωτερικών

Θέμα: Ολοκληρωτική κάλυψη των αναγκών για την εγγραφή των παιδιών στους παιδικούς σταθμούς, τα ΚΔΑΠ και ΚΔΑΠ – ΑμεΑ.

Λόγω της διαχρονικής υποβάθμισης, υποχρηματοδότησης από όλες τις κυβερνήσεις, οι υπάρχουσες δομές παραμένουν αναντίστοιχες με τις ανάγκες των νέων νοικοκυριών και κύρια με τον αριθμό των παιδιών που πρέπει να καλύψουν. Αποτέλεσμα η αγωνία των εργατικών- λαϊκών οικογενειών κάθε τέτοια χρονική περίοδο να εντείνεται, καθώς γίνονται αιτήσεις στους παιδικούς και βρεφικούς σταθμούς των Δήμων. Το δε Πρόγραμμα “Εναρμόνιση Οικογενειακής και Επαγγελματικής Ζωής”, που έρχεται υποτίθεται συμπληρωματικά να καλύψει τις διαπιστωμένες ανάγκες καλύπτει και πάλι μόνο ένα μέρος τους.

Το πρόβλημα που είναι ακόμη πιο οξυνόμενο για τις βρεφικές ηλικίες, αφού αυτό το κομμάτι της παιδικής μέριμνας παραμένει διαχρονικά πλήρως ανεπαρκές και στην ευθύνη της οικογένειας και το κράτος και οι θεσμοί του, όπως οι δήμοι, το προσεγγίζουν διαχρονικά με την λογική του “ κόστους”! Έτσι τα νεαρά νοικοκυριά που παραδέρνουν συνηθέστερα στις μυλόπετρες των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, στην αναδουλειά, την ανεργία και την φτώχεια μένουν αβοήθητα, δέκτες μόνιμα της υποκριτικής πολιτικής των πολιτειακών παραγόντων που αρέσκονται σε λογύδρια “περί προστασίας της οικογένειας” χωρίς κανένα αντίκρουσμα.

Εξίσου εκρηκτική και ακόμη χειρότερη η κατάσταση όσον αφορά τις απογευματινές δραστηριότητες των παιδιών στις δομές των ΚΔΑΠ και ΚΔΑΠ- ΑμεΑ, όπως επιβεβαιώνεται και από τα χιλιάδες παιδιά που απορρίφθηκαν, τη περσινή χρονιά, από το πρόγραμμα.

Το δίκτυο συνολικά των δημόσιων/δημοτικών παιδικών και βρεφικών σταθμών είναι διαπιστωμένο ότι υπολείπεται κατά πολύ των αναγκών, τα δε ΚΔΑΠ και ΚΔΑΠ- ΑμεΑ είναι ελάχιστα. Η κατάσταση από τότε που η ευθύνη αυτών των καίριων δομών για το παιδί και την οικογένεια πέρασε από το κράτος στους Δήμους, αντί να βελτιώνεται -όπως υπόσχονταν παραπλανητικά κυβερνήσεις, αστικά κόμματα, δημοτικές αρχές -χειροτερεύει. Οι δημόσιες -δημοτικές δομές συρρικνώνονται και οι ιδιώτες παίρνουν κεφάλι, με τη συνδρομή και χρηματοδότηση του κράτους όπως την εισήγαγε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ με τα περίφημα voucher.

Απότοκο αυτής της πολιτικής το ποσοστό των εργαζομένων με το καθέτως των ελαστικών και ευκαιριακών σχέσεων εργασίας, που σήμερα ήδη υπερβαίνει το 50% για τους παιδικούς σταθμούς, ενώ στις δομές των ΚΔΑΠ είναι το κυρίαρχο καθεστώς.

Πλάι σε αυτή την πολιτική απαξίωσης, ανθίζουν και οι “ρηξικέλευθες” προτάσεις της Κυβέρνησης όπως το περίφημο Πρόγραμμα “νταντάδες της γειτονιάς”, παρουσιάζοντάς το τάχα ως πρωτοποριακό και ότι τάχα έρχεται να ενισχύσει τις άνεργες γυναίκες. Ένα πρόγραμμα που με το πυρήνα και τη λογική του αλέθει τις ανάγκες των παιδιών προσχολικής ηλικίας για ολόπλευρη, διεπιστημονική ανάπτυξη με βάση τα σύγχρονα δεδομένα της παιδαγωγικής επιστήμης, την αγωνία της οικογένειας και εμπαίζει τους κατά χιλιάδες άνεργους παιδαγωγούς.

Κυβέρνηση και Ευρωπαϊκό κεφάλαιο αξιολογούν ως δαπανηρό έργο για το κράτος, το σύγχρονο και το πυκνό δίκτυο παιδικών δομών, με το αναγκαίο επιστημονικό και παιδαγωγικά προσωπικό και προκρίνουν λύσεις, που υποβιβάζουν παντελώς την επιστημονική, παιδαγωγική διάσταση της ανάπτυξής του παιδιού.

Αν πλάι σε αυτή την κατάσταση απαξίωσης, προστεθεί ως εξέλιξη και η διαχείριση της πανδημίας από την κυβέρνηση, η οποία δεν πήρε κανένα ουσιαστικό μέτρο ώστε να

παραμείνουν ανοιχτές οι δομές και όταν αυτές άνοιξαν με οδηγό την ατομική ευθύνη της οικογενείας, το self test και την ελπίδα των εμβολιασμών που καρκινοβατεί, το νοικοκυριό δεν μπορεί να προϋπαντήσει τη νέα προσχολική χρονιά με αισιοδοξία.

Απέναντι σε αυτές τις πολιτικές επιλογές, στέκει όμως η πραγματική ζωή και η επιστήμη που τεκμηριώνει ότι η προσχολική ηλικία είναι πολύ σημαντική, καθώς το μικρό παιδί κάνει τα πρώτα του βήματα εκτός προστατευμένου οικογενειακού περιβάλλοντος, αναπτύσσει με ραγδαίο τρόπο όλα τα χαρακτηριστικά που συνιστούν θεμέλιο για την ανάπτυξη της προσωπικότητάς του. Αναπτύσσει διαπροσωπικές, ομαδικές σχέσεις, το λόγο, τη σκέψη, το σώμα τους, κατακτά και επεκτείνει χαρακτηριστικά που θα καθορίσουν τα επόμενα βήματα στην ανάπτυξή του. Ενώ η έγκαιρη, πρώιμη διάγνωση σε αυτή την ηλικία και εφόσον συνοδευτεί από διεπιστημονική παρέμβαση μπορεί να έχει θεαματικά αποτελέσματα. Εδώ εδράζεται και η αναγκαιότητα η φροντίδα του παιδιού να είναι επιστημονική και στην ευθύνη του κράτους, να προσφέρεται σε όλα τα παιδιά, με το όλο το αναγκαίο μόνιμο διεπιστημονικό προσωπικό και σε κατάλληλα κτίρια που να υπηρετούν την παιδαγωγική λειτουργία.

Από την άλλη οι απογευματινές δραστηριότητες για τα μεγαλύτερα παιδιά, δεν αποτελούν παρκάρισμα, αλλά ουσιαστική ανάγκη για την ολόπλευρη ανάπτυξή τους και πόσο μάλλον σήμερα που το νοικοκυριό τσακίζεται στο κυνήγι για το μεροκάματο και στα απάνθρωπα ωράρια που επιβάλουν εργοδοσία και κυβερνήσεις. Για τα παιδιά με αναπηρία η αναγκαιότητα αυτή προσδιορίζεται με ακόμη μεγαλύτερη επιτακτικότητα, αφού συντρέχουν απαιτητικότερες, σύνθετες, διεπιστημονικές ανάγκες, που αδυνατεί η οικογένεια να τις παρέχει, άρα πρέπει να υπάρξει και η αντίστοιχη στήριξη και στελέχωση από κάθε αναγκαία επιστημονική ειδικότητα. Τα ΚΔΑΠ -ΑμεΑ είναι ανάγκη να συνδέονται με σύγχρονα, δημόσια, ιατροπαιδαγωγικά κέντρα, στελεχωμένα με τις αντίστοιχες επιστημονικές ειδικότητες, που θα συμβάλουν στο περιεχόμενο των δραστηριοτήτων ανάλογα με το είδος της αναπηρίας και τις ανάγκες των παιδιών. Οι παροχές των απογευματινών δραστηριοτήτων, δε μπορεί να είναι ευκαιριακές, με το προσωπικό να μετακινείται ή να ανακυκλώνεται, αλλά είναι ανάγκη να προσφέρονται για όλο το φάσμα των δραστηριοτήτων, αθλητικών και πολιτιστικών, να στελεχώνονται από μόνιμο προσωπικό των αναγκαίων ειδικοτήτων, και ο αριθμός τους να προσδιορίζεται από τις ανάγκες και τον αριθμό των παιδιών και όχι από τον δημοσιονομικό κόφτη κυβερνήσεων και δημοτικών αρχών.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

- Ποια είναι τα μέτρα που θα πάρει η κυβέρνηση ώστε οι παιδικοί και βρεφικοί σταθμοί στους δήμους της χώρας να μπορέσουν να καλύψουν όλες τις ανάγκες των παιδιών και των οικογενειών τους.
- Με ποια μέτρα θα στηρίξει τα ΚΔΑΠ και τα ΚΔΑΠ – ΑμεΑ στους δήμους ώστε να ανταποκριθούν στις αυξημένες ανάγκες των παιδιών και των οικογενειών τους.
- Πότε επιτελούς θα μονιμοποιήσει το σύνολο των εργαζόμενων στις αντίστοιχες δομές που χρόνια τώρα είναι όμηροι των ληξιπροθέσμων χρηματοδοτικών προγραμμάτων και συχνά-πυκνά εκβιάζονται με την απειλή της απόλυσης από σειρά δημάρχων.

Οι Βουλευτές
Συντυχάκης Μανώλης
Δελής Γιάννης
Καραθανασόπουλος Νίκος
Κατσώτης Χρήστος
Κομνηνάκα Μαρία
Λαμπρούλης Γιώργος
Μανωλάκου Διαμάντω
Παπαναστάσης Νίκος